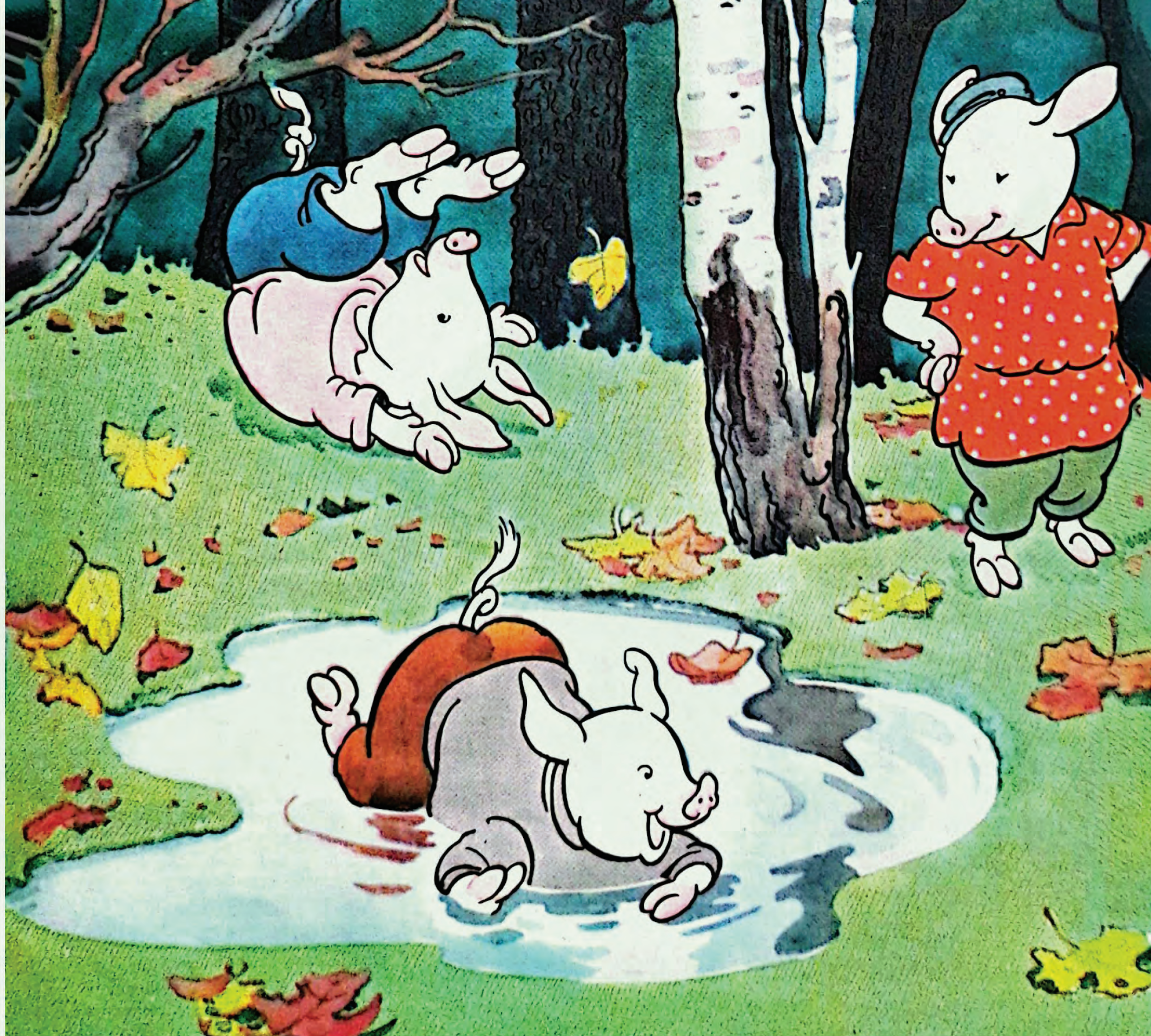

VARA, S-AU ZBENGUIT PRIN IARBA VERDE, BUCURÂNDU-SE DE CĂLDURA SOARELUI ȘI SCĂLDÂNDU-SE FERICIȚI ÎN BĂLTOACE. DAR TOAMNA, CÂND SOARELE NU MAI ÎNCĂLZEA CU ACEEAȘI PUTERE, IAR FRUNZELE PĂDURII S-AU ÎNGĂLBENIT, CEI TREI PURCELUȘI ȘI-AU SPUS CĂ VENISE VREMEA SĂ SE GÂNDEASCĂ LA IARNĂ.

– TREMUR RĂU DE FRIG, LE-A SPUS NAF-NAF FRAȚILOR SĂI. HAIDEȚI SĂ CONSTRUIM O CASĂ ȘI SĂ IERNĂM TOȚI TREI SUB ACELAȘI ACOPERIȘ.

DAR FRAȚII LUI NU AVEAU CHEF SĂ SE APUCE DE LUCRU. ERAU ULTIMELE ZILE CĂLDUROASE ȘI ERA MULT MAI PLĂCUT SĂ HOINĂREASCĂ PRIN LUNCĂ.

NIF-NIF S-A GÂNDIT CĂ CEL MAI SIMPLU ȘI MAI RAPID ERA SĂ ÎȘI CONSTRUIASCĂ O CASĂ DIN PAIE. FĂRĂ A SE MAI SFĂTUI CU ALTCINEVA, A PORNIT LA TREABĂ, IAR SEARA CASA LUI ERA GATA.

PE CÂND AȘEZA PE ACOPERIȘ ULTIMELE PAIE, PRIVINDU-ȘI CĂSUȚA MULȚUMIT, NIF-NIF A ÎNCEPUT SĂ CÂNTE BUCUROS:

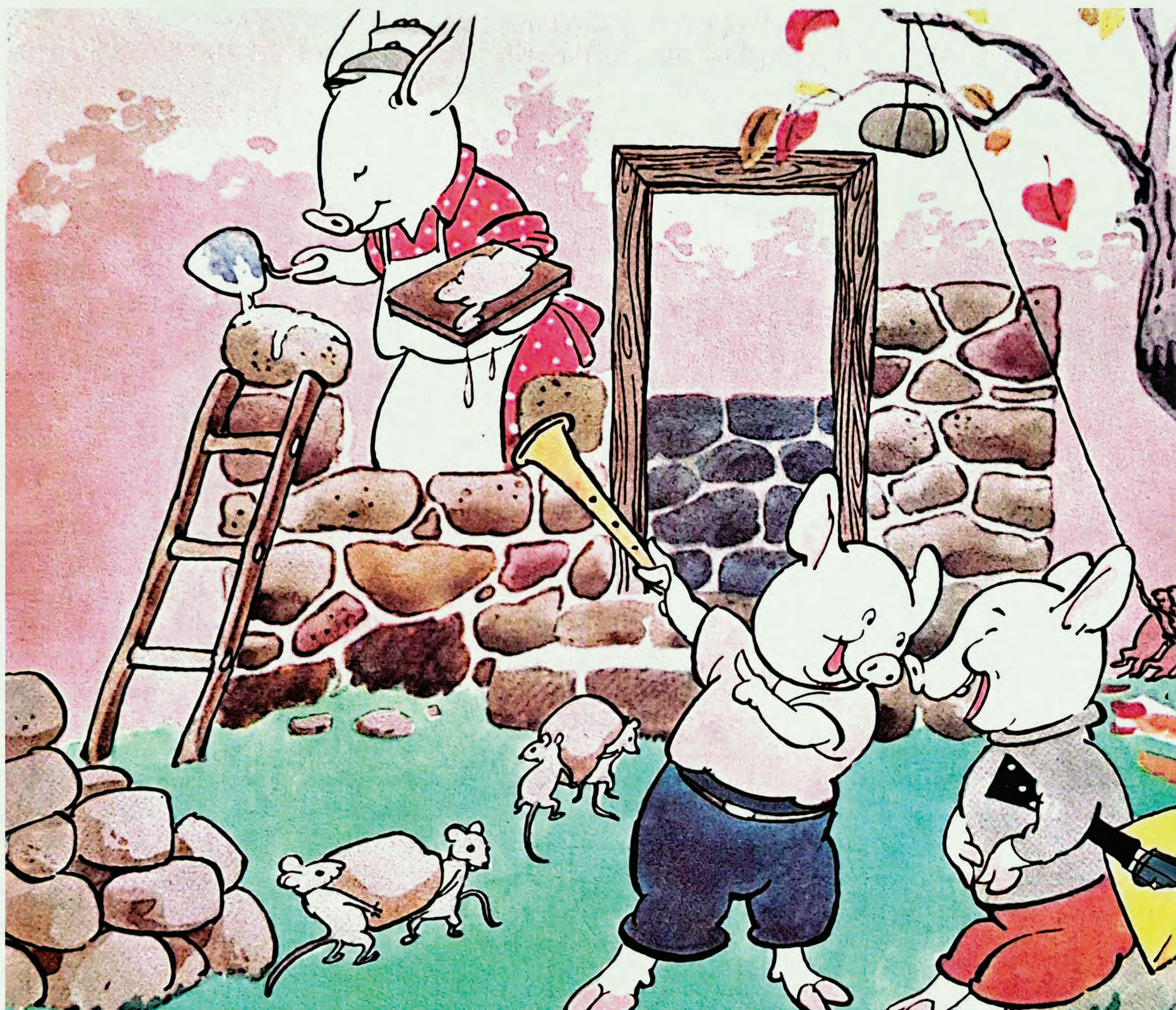
**LUMEA TOATĂ DE-AI UMBLA,
DE-AI UMBLA, DE-AI UMBLA,
CASĂ MÂNDRĂ CA A MEA
N-AI AFLA, N-AI AFLA...**

– NU CUMVA AI DE GÂND SĂ TE RĂZBOIEȘTI CU CINEVA? ZISE
ZEFLEMITOR NIF-NIF, FĂCÂNDU-I CU OCHIUL LUI NUF-NUF.

RÂSUL CELOR DOI FRAȚI SE AUZEA PÂNĂ DEPARTE, ÎN POIENIȚĂ.
DAR NAF-NAF CONTINUA SĂ LUCREZE LA ZIDUL CASEI SALE,
FREDONÂND UN CÂNTECEL:

POT SĂ RÂDĂ CÂT POFTESC,
CÂT POFTESC, CÂT POFTESC,
CASĂ-N PIATRĂ EU CLĂDESC,
EU CLĂDESC, EU CLĂDESC...

ȘI NICI FIARA CEA MAI REA,
CEA MAI REA, CEA MAI REA,
N-O SĂ INTRE-N CASA MEA,
CASA MEA, CASA MEA...

CÂNTÂND ȘI ȚOPĂIND, REUȘIRĂ SĂ ÎL TREZEASCĂ PE LUP, CARE DORMEA SUB UN PIN.

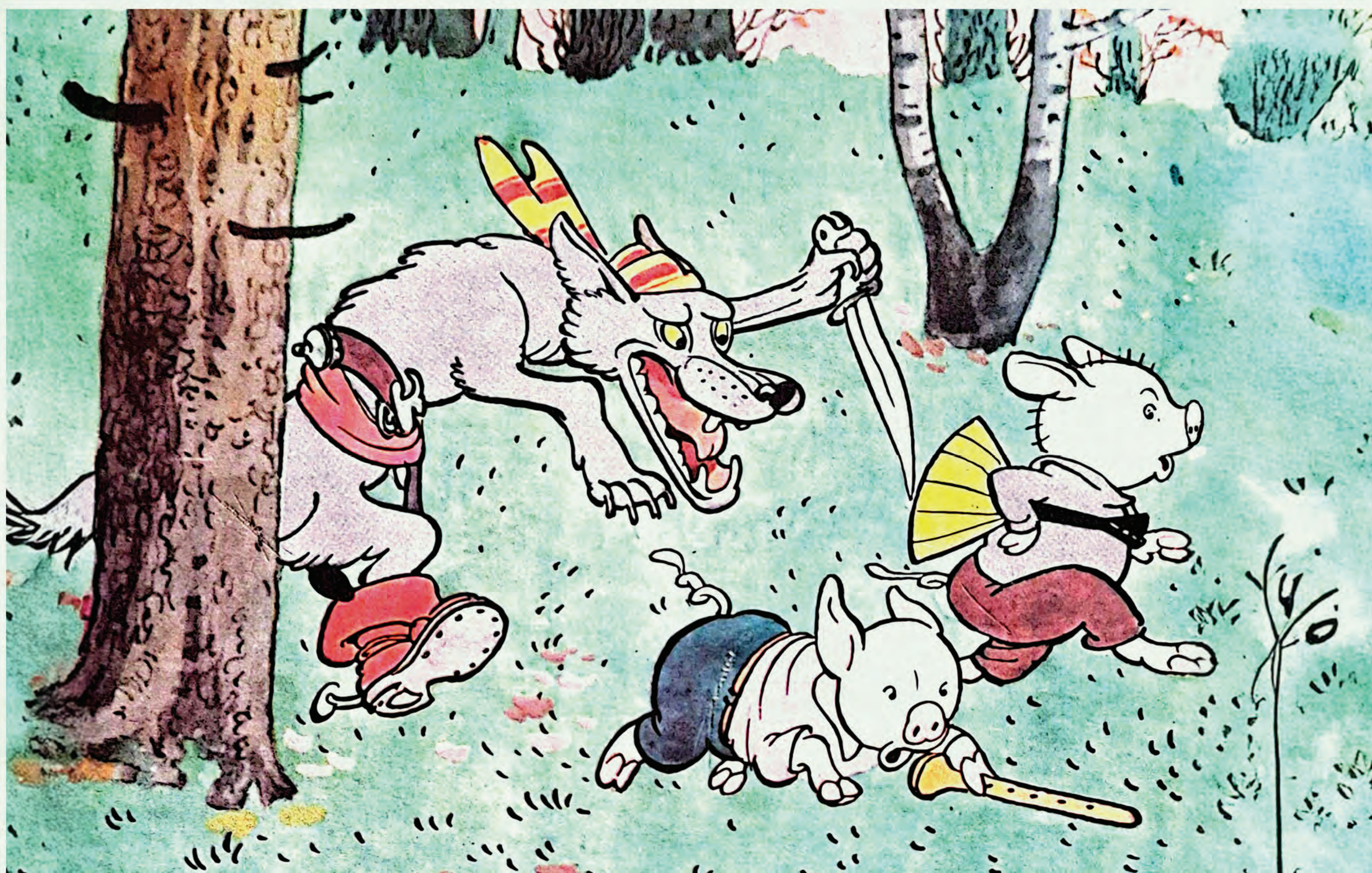
– CE-I ZARVA ASTA? MĂRÂI EL SUPĂRAT, APOI PORNI SPRE LOCUL DE UNDE RĂSUNAU CÂNTECELE CELOR DOI PURCELUȘI NAIVI.

– CINE A MAI POMENIT LUPI PE-AICI? ZICEA ÎN VREMEA ASTA NIF-NIF, CARE NU VĂZUSE LUPI DECÂT ÎN CĂRȚILE CU POZE.

APOI CEI DOI FRAȚI ÎNCEPURĂ DIN NOU SĂ CÂNTE:

NU MĂ TEM DE LUPUL SUR,
LUPUL SUR, LUPUL SUR,
EL NU UMBLĂ PRIMPREJUR,
LUPUL PROST, LUPUL SUR!

DEODATĂ, ÎN FAȚA LOR APĂRU UN LUP ADEVĂRAT! STĂTEA ASCUNS DUPĂ UN COPAC, IAR CHIPUL LUI ERA ATÂT DE FIOROS, CU COLȚII ASCUȚIȚI ȘI OCHII BULBUCAȚI, CĂ PE NIF-NIF ȘI NUF-NUF ÎI TRECURĂ FIORI DE GROAZĂ. CÂND LUPUL SE PREGĂTEA DE ULTIMA SĂRITURĂ, CEI DOI PURCELUȘI SE DEZMETICIRĂ ȘI O LUARĂ LA SĂNĂTOASA, GUIȚÂND DE RĂSUNA PĂDUREA. FIECARE SE ÎNDREPTĂ SPRE CASA LUI, LĂSÂND ÎN URMĂ NORI DE PRAF.

ATUNCI LUPUL TRASE AER ÎN PIEPT ȘI SUFLĂ CÂT PUTU DE TARE, DAR ORICÂT SUFLA, NICIO PIATRĂ NU SE CLINTEA DIN LOC. CASA ERA CA O CETATE. DUPĂ CE SE ÎNVINEȚI DE ATÂTA SUFLAT, LUPUL ÎNCEPU SĂ ZGÂLȚAIE UȘA, DAR ȘI ACEASTA RĂMASE NECLINTITĂ.

CUPRINS DE FURIE, LUPUL ÎNCEPU SĂ ZGÂRIE PEREȚII ȘI SĂ ROADĂ PIETRELE, DAR NU REUȘI DECÂT SĂ ÎȘI RUPĂ GHEARELE ȘI DINȚII.

